

De Christen, 88e jaargang, nr. 47 (1973), blz. 5

Agapè en de gemeente

De liefde vergaat nimmermeer, maar kennis, zij zal afgedaan hebben, (1 Cor. 13 : 8).

In het gemeentelijk leven is er, naast en samen met de liefde (agapè), veel dat een belangrijke rol speelt. Uit dit vele kozen wij "kennis". "Kennis" kom je in de gemeente overal tegen:

In de uitleg van bepaalde bijbelgedeeltes,
In de onder baptisten aanvaarde leef- en spelregels,
In ervaringen uit het verleden die maatgevend zijn geworden voor het heden (tradities!),
In zakelijk inzicht.

Kennis en liefde behoren samen te gaan. Wanneer het in de gemeente gaat spannen, worden er krachten vaardig die liefde en kennis uit elkaar trekken: In zulke spanningsvolle situaties is het belangrijk te weten waarmee je het verst komt: Met kennis of met liefde. Volgens 1 Cor. 13 :8 kom je met de liefde het verst. Namelijk tot in het Rijk van God.

De liefde is de overspanning van de brug die God geslagen heeft tussen de oever van onze geschiedenis en de oever van Zijn Rijk. Waar "kennis" het begeeft, en de brug bezwijkt, houdt "liefde" het vol en bewaart in elke conflictsituatie een weg naar Gods toekomst. De discussieleider vroeg: Is een baptistengemeente een gemeenschap van "kennis" of van "liefde?"

Het duurde even voordat de deelnemers aan het gesprek het recht hadden erkend om deze vraag te stellen. Tot iemand zei: "Wanneer het er op aankomt zijn wij baptisten traditioneel ingesteld!" Nauwelijks had een ander deze stelling geïllustreerd met een verwijzing naar de praktijk van de gesloten avondmaalsviering, of er ontbrandde een discussie als een vuurwerk waar liefde en kennis afsprongen. Iemand meende dat "liefde" hem verplichtte niet het avondmaal te gebruiken in gemeenten die om redenen van "kennis" niet-gedoopte christenen niet aan het avondmaal toelieten. Tot een ander deze "liefde" als "kennis", ontmaskerde.

De discussieleider vroeg: Wat moet de liefde betekenen in de besluitvorming op raads- en gemeentevergaderingen? Verschillenden spraken uit dat zij met name in veel gemeentevergaderingen de liefde niet bespeurden. Op een vergadering wil ieder gelijk hebben en zijn mening zien zegeviereren. Dit verraadt dat het tijdens vergaderingen meer om "kennis" dan om "liefde" gaat. Iemand bracht in: Alleen God heeft gelijk! Wij staan tegenover God allen in het ongelijk. En toch gaat Hij met ons verder: In Zijn liefde!

Deze liefde moet op vergaderingen ons helpen om over het "gelijk" van onze kennis heen te stappen, zodat wij er niet over struikelen. Midden in de discussie maakte iemand een opmerking die het verdient aan het eind van deze impressie herhaald te worden. Hij zei: Wij moeten niet vergeten dat liefde vooral te maken heeft met zelfverlies. Zoals Christus zich ontledigde (Phil. 2), zo moeten ook christenen zich ontledigen. Van hun "gelijk". Van hun tradities. Van hun opvattingen. Kortom: van hun "kennis".

O. de Vries